

[Helge Larsen.]

nelsesfond, og vi ønsker at løse de skattepolitiske spørgsmål, som må løses, som skattepolitiske spørgsmål.

Der er desuden i venstres og de konservatives lovforslag en bestemmelse om, at man i den skattepligtige indkomst skal kunne fradrage beløb, som skatteyderen i årets løb afbetaler på lån, han har modtaget af ungdommens uddannelsesfond. Jeg tvivler meget, meget stærkt på, at det kan være rigtigt, og vil gerne begrunde det nærmere. Man har jo talt ved mange lejligheder, og også i dag, om, at penge, man anvender til sin uddannelse, er en investering, og en særdeles værdifuld investering, og det er jeg ganske enig i, naturligvis. Men det forekommer mig, at man ikke derfor kan drage nogen parallel til andre afskrivningsregler. Erhvervslivets afskrivningsregler har til formål at lette anskaffelsen af nye maskiner og bygninger til afløsning af udslidte aktiver, men en uddannelse er ikke et aktiv, der forringes gennem brug, den forbedres tværtimod.

I almindelighed er afdrag på gæld jo ikke fradragsberettiget på selvangivelsen. Vi har ganske vist for et par år siden indført en begrænset adgang til skattelettelse for afdrag på prioritetsgæld, men for det første er det beløb, der kan opnås skattelettelse af, begrænset til maksimalt 1.500 kr.; og for det andet kan lettelsen højst andrage 21 pct. heraf. Venstres og det konservative folkepartis forslag går langt videre. Der er ingen maksimalgrænse for det afdrag, der i det enkelte år kan foretages, og det fradrages i den skattepligtige indkomst, hvilket betyder, at lettelsen bliver større, jo større indkomsten er. Tager man så også i betragtning, at lån fra ungdommens uddannelsesfond er rentefri, bliver misforholdet endnu grellere, forekommer det mig, misforholdet mellem det, der her er foreslået, og det, der eksempelvis bydes unge i erhvervslivet, der af rentebærende prioritetslån kun kan opnå 21 pct.s lettelse af maksimalt 1.500 kr.

Det forekommer mig, at det er et så ejendommeligt forslag, at det egentlig undrer mig, at partiet venstre har kunnet følge de konservative just på dette punkt.

Morten Lange: Jeg er i den for mig uhyre sjældne situation, at jeg ikke med begej-

string tilslutter mig et lovforslag om støtte til uddannelsen. Når selv mit parti ikke kan støtte et forslag om forbedrede økonomiske forhold for uddannelsen, turde det vel nok være et tegn på, at forslaget virkelig er ganske usædvanlig slet, og det er det også. Det er et forslag, som går ud på, at velstående mennesker, der støtter deres børn, skal have en betydelig skattelettelse, og fattige mennesker, som ved betydelige ofre får skrabet lidt håndører sammen for at støtte deres børn, skal have en overordentlig beskeden skattelettelse, og den form for himmelsk retfærdighed har vi bestemt ingen sympati for.

Vi vil overordentlig gerne være med til at disponere over 25 mill. kr. mere til ungdommens uddannelse, det er særdeles nødvendigt, men at give dem på en så fuldstændig urimelig måde, det kan man ærlig talt ikke rigtig få os til at tage alvorligt.

Desuden drejer det sig ikke alene om, hvorledes loven vil virke, hvis den ellers blev administreret efter teksten. Men jeg ser for mig den liflige fristelse, det vil være, når man sender et par tusinde kroner over til sit udmærkede barn ved en eller anden højere læreanstalt og spørger, om han ikke elskværdigst kan hjemgive en kvittering på 4.000 kr. Det vil være overordentlig svært for nogen ligningsmyndighed at gennemskue. Jeg har aldrig set en lignende invitation til at snyde i skat som den, der her er forelagt, og endda snyde i skat inden for familiens rammer. Man plejer dog, så vidt man kan, at prøve på at undgå ligefrem at invitere folk til at begå skattemæssige ulovligheder. Der er muligheder nok i forvejen, og dem vil vi gerne have rensset ud i, men hvis vi ligefrem indretter lovgivningen, så man kan snuble over det, kunne det ikke undre nogen, hvis det blev ikke alene brugt, men misbrugt.

Vi kan ikke støtte et lovforslag, som er bygget på så dårlige skatteprincipper og så dårlige sociale kriterier. Det håber jeg blev nogenlunde klart af disse ganske spredte bemærkninger om den første del af lovforslaget.

Den anden del af lovforslaget kan nok vække lidt mere til eftertanke. Det drejer sig om afdrag på lån, som man har optaget i studieøjemed, og det skal være sagt med det samme, at det forekommer mit parti,